

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 828/2015
30.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.С. и др., због једног продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.С. - адвоката П.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К.343/2013 од 11.03.2015. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж.1.бр.691/15 од 12.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.С. - адвоката П.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К.343/2013 од 11.03.2015. године и Апелационог суда у Нишу 12Кж.1.бр.691/15 од 12.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К.343/2013 од 11.03.2015. године у ставу I изреке окривљени Б.С. оглашен је кривим због извршења једног продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ и једног продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ у стицају са једним продуженим кривичним делом повреда гроба из члана 354. став 2. КЗ, па су му за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ казна затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, за кривично дело из члана 203. став 1. КЗ казна затвора у трајању од 1 године и за кривично дело из члана 354. став 2. КЗ казна затвора у трајању од 1 године и 6 месеци и затим је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 14.01.2011. године до 14.02.2011. године.

Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 132.784,00 динара и да плати паушал у износу од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да оштећенима Ј.П., С.П.1, В.Р., А.Р., З.С.,

М.Ј.1, Д.К., С.Б., К.Р., Ј.Т., С.Б., С.П.2, В.В., В.Ј., А.А., Ј.М., М.Ј.2, М.С., Р.Б., Љ.М.1, Д.М., Љ.М.2, Н.И., З.К., С.Н., С.С., Б.К., Д.И., Р.Ђ., Н.Ј.М. и МЗ „Б.“ плати на име имовинскоправних захтева износе који су ближе означени у изреци првостепене пресуде, а све у року од 15 дана под претњом принудног извршења, док су оштећени за евентуални вишак имовинскоправног захтева преко досуђеног упућени на посебну парницу.

У ставу II изреке пресуде окривљени И.С. је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио једно продужено кривично дело прикривање из члана 221. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 12.Кж.1.бр.691/15 од 12.08.2015. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног Б.С. и преиначена је пресуда Основног суда у Бору К.343/2013 од 11.03.2015. године у делу одлуке о казни, на тај начин што је Апелациони суд у Нишу узео као правилно утврђене појединачне казне затвора и то за продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ у трајању од 2 године и 6 месеци, за продужено кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ у трајању од 1 године и за продужено кривично дело повреда гроба из члана 354. став 2. КЗ у трајању од 1 године и 6 месеци, а за која кривична дела је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, и осудио га је на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 11 (једанаест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 14.01.2011. године до 14.02.2011. године, док су жалба Основног јавног тужиоца у Бору у целости и жалба браниоца окривљеног у осталом делу одбијене као неосноване и побијана пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Б.С. - адвокат П.Ј., због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, а из образложења захтева произилази да се правноснажне пресуде побијају и због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целости побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, уз примену члана 604. ЗКП („Службени гласник РС“ бр.72/11 од 28.09.2011. године који се примењује од 01.10.2013. године) (у даљем тексту:ЗКП) којим је прописано да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика оцењивати по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ бр.70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ бр.58/04, 85/05 - др. закон, 115/05, 49/07, 122/08, 20/09 - др. закон, 72/09 и 76/10), нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане пресуде заснивају на доказу на којем се не може заснивати судска одлука и то на записнику о саслушању окривљеног сачињеном од стране овлашћених службених лица Полицијске управе у Бору, а који је сачињен противно одредбама чланова 68, 85. и 86. ЗКП. Ово из разлога јер је пре доласка браниоца, у поступку који је претходио саслушању окривљеног и сачињавању наведеног записника, окривљени од стране овлашћених службених лица навођен на признање извршења кривичних дела која су му стављена на терет, уз обећање да му неће бити одређено полицијско задржавање и да ће одмах бити пуштен на слободу, при чему је окривљени том приликом био под дејством опојних дрога.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово из разлога јер записник о саслушању окривљеног Б.С. састављен пред овлашћеним службеним лицима ПУ у Бору дана 14.01.2011. године не представља незаконит доказ и на истоме се може заснивати пресуда, обзиром да је ова радња (саслушање окривљеног) извршена у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку који је био на снази у време саслушања окривљеног и састављања записника о томе („Службени лист СРЈ“ бр.70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ бр.58/04, 85/05 - др. закон, 115/05, 49/07, 122/08, 20/09 - др. закон, 72/09 и 76/10) (у даљем тексту: раније важећи ЗКП), а које одредбе се односе на ову радњу доказивања и то пре свега у складу са одредбама чланова 4, 89. и 90. раније важећег ЗКП (сада важећи чланови 68, 85. и 86. ЗКП), а на чије повреде бранилац окривљеног неосновано указује у захтеву. Наиме, из списка предмета произилази да је наведени записник састављен у присуству браниоца, да је окривљени поучен о својим правима у кривичном поступку, пре свега о праву на браниоца, те да није дужан да изнесе своју одбрану, нити да одговара на постављена питања, саопштено му је шта му се ставља на терет, а после упозорења у смислу члана 177. став 1. раније важећег ЗКП окривљени је изјавио да жели да прочита записник и након читања је исти потписао, као и његов бранилац, а питања и примедби није било. Имајући у виду да из списка предмета произилази да је окривљени одбрану коју је дао пред овлашћеним службеним лицима ПУ у Бору, а у којој је до ситних детаља признао извршење кривичних дела која су му стављена на терет, касније поновио и пред истражним судијом, а такође је такву одбрану поновио и на главном претресу и исту је изменио тек на главном претресу после укидања првостепене пресуде, то су по налажењу Врховног касационог суда неосновани наводи браниоца окривљеног да је окривљени приликом саслушања у преткривичном поступку од стране овлашћених службених лица ПУ у Бору навођен на признање извршења кривичних дела.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем се указује на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, истицањем да су нижестепени

судови пропустили да примене принцип конзумпције кривичног дела, обзиром да по мишљењу одбране 27 (у захтеву погрешно наведено 26) радњи дела описаних у изреци првостепене пресуде на странама 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10 не могу истовремено представљати једно продужено кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ и једно продужено кривично дело повреда гроба из члана 354. став 2. КЗ, већ у конкретном случају може постојати само једно од ова два кривична дела за која је окривљени оглашен кривим и осуђен. Наиме, по мишљењу одбране може постојати или једно продужено кривично дело крађа из члана 203. став 1. КЗ, обзиром да је оштећење више гробова са више различитих гробља и одношење спомен биста у конкретном случају извршено у циљу остварења имовинске користи продајом истих или може постојати само једно продужено кривично дело повреда гроба из члана 354. став 2. КЗ, јер се оштећењем гроба причињава материјална штета на исти начин као одношењем ствари са гробног места и у истом износу.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног били су предмет разматрања Апелационог суда у Нишу који је поступао по жалби браниоца окривљеног Б.С. изјављеној против пресуде Основног суда у Бору К.343/2013 од 11.03.2015. године. Апелациони суд у Нишу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3 пресуде 12.Кж.1.бр.691/15 од 12.08.2015. године изнео у свему јасне, детаљне и аргументоване разлоге, које и Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Такође, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.С. у делу у којем се истиче да је због учињених повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП дошло и до повреде закона на штету окривљеног у погледу одлуке о кривичној санкцији, јер су окривљеном за једно кривично дело изречене две посебне казне затвора. Овим наводима браниоца окривљеног се, по налажењу овога суда, правноснажне пресуде побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Имајући у виду да, како и овај суд налази да се у конкретном случају ради о два кривична дела учињена у стицају и то о једном продуженом кривичном делу крађа из члана 203. став 1. КЗ и једном продуженом кривичном делу повреда гроба из члана 354. став 2. КЗ, то су сходно томе нижестепени судови правилно окривљеном за свако од извршених кривичних дела утврдили појединачну казну затвора и у том погледу нису учинили повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, а како се то неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.С.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.С.- адвоката П.Ј., то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.**